

Emil Ellesøe Ditzel

Britta

296 sider

Peoples Bogen har været baggrund for en større selvransagelse langt oppe i systemet. En ting er, at en person har mod og er fræk og moralsk anstødelig nok til at lave et kæmpebedrageri imod den danske stat. En anden ting er, hvordan det dog kan lade sig gøre.

Manglende kontrol af Britta Nielsens sagsbehandlinger, et menneskes udvikling fra nød og desperation til direkte ublu grådighed, ubegrænset tillid til en betroet medarbejder, hvordan et planlagt klima-pressemøde i huj og hast måtte ændres til en Mai Mercado brødbetyngt måtte gå til bekendelse og fortælle, at staten havde ladet sig narre.

Emil Ellesøe Ditzel har brugt tre år på at kulegrave sagen om Britta og hendes ubevidste men utilsigtede evne til at udstille velfærdsstatens store svagheder.

Det er spændende at følge historien fra forfatterens første færd at noget, der er gigantisk, jagten på den gode journalistik, jagten på skænderier i mails og opfordringer i sms'er, og vi kommer ind på, hvordan Britta må føle en slags tilfredsstillelse ved at kunne give sine børn alt det, hun ikke selv havde i sin barndom af materielle goder.

Vi kommer omkring, hvordan pseudopolitikken efter nogens mening er begyndt at blive en belastning i det moderne velfærdssamfund, vi kommer igennem traumet for familien, da Brittas mand dør i en tilsyneladende ukompliceret operation (igen et hint til velfærdsstaten), og vi læser, hvordan folk i toppen stort set er ligeglade med, hvad pengene fra satspuljen bliver brugt til, når først de er udbetalt.

En enormt spændende bog, der vinkler sagen bogstaveligt helt anderledes end, at et menneske har snydt, så vandet driver.

Her finder vi ud af, hvordan det kunne ske ved hjælp af en særdeles mangefuld kontrolinstans. Tilsyneladende ikke-eksisterende.